

ЗА ЯКОВ И ЗА ПАТРИАРСИТЕ НА ЕВРЕЙСКИЯ НАРОД

Дагеното от Бога на Авраам благословение преминавало към потомците според техните достойнства. Това особено проличава от случилото се със синовете на Исаак – **Яков и Исав**.

Яков и Исав били родни братя близнаци, но твърде различни по нрав. Исав бил груб и буен и негово любимо занимание бил ловът на животни. Яков пък бил кротък и благочестив. Първородният Исав имал право пръв да получи благословение от баща си. Но понеже бил лекомислен и нетърпелив, той разменил първородството си с Яков срещу паница лещена чорба. После бащата поискал да благослови своя първи син – Исав. Но вече не виждал от старост. Затова взел сина си Яков, който отишъл при него, за Исав и дал на него родителското си благословение. Така **благословен бил по-достойният от двамата братя**.

Веднъж Яков пътувал за Месопотамия¹. По пътя го застигнала нощта. Яков положил главата си на един камък и заснал. Тогава му се присънил следният сън: От земята се издига стълба и върхът ѝ стига небесата. По стълбата се качват и слизат Ангели, а на върха ѝ стои Сам Господ. Той казва на Яков: “Аз съм Бог на Авраама и Бог на Исаака. Ще ти дам тази земя на теб и твоеото потомство. И то ще е многочислено като пясъка по земята. А чрез твоя Потомък ще се благословят всички земни народи” (цитат от Книгата на книгите – Библията). С този сън Господ разкрил пред Яков, че ще гари на потомците му небесна радост и че **Спасителят на света ще произхожда по родство от него**.

От Яков се родили дванадесет сина. От тях произлезли дванадесетте рода, които са в основата на целия еврейски народ. Затова синовете на Яков са известни с името патриарси или праотци на еврейския народ.

1. **Месопотамия** – област в югозападна Азия между реките Тигър и Ефрат. Името Месопотамия означава “междуречие”.

ПОВТОРЕНИЕ НА УРОКА ВЪВ ВЪПРОСИ И ОТГОВОРИ

- В.** Кои били деца на Исаак?
О. Близнаците Яков и Исав.

- В.** Какви били те по нрав?
- О.** Исав бил груб и буен и обичал лова, а Яков бил кротък и благочестив.
- В.** Кой от тях бил първороден и имал право пръв да получи благословение от баща им?
- О.** По рождение Исав бил пръв. Тъй като бил невъздържан и лекомислен, той разменил първородството си с брат си Яков срещу паница лещена чорба.
- В.** Кой от двамата братя получил родителското благословение на Исаак?
- О.** Яков.
- В.** Как станало това?
- О.** Бащата Исаак искал да благослови първородния – Исав. Но тъй като поради старостта си не виждал, помислил, че Яков е Исав и дал благословение на по-достойния от двамата братя.
- В.** Какъв сън сънувал веднъж Яков?
- О.** Той сънувал стълба, стигаща до небесата. На върха ѝ бил Сам Господ.
- В.** Какво казал Господ в Якововия сън?
- О.** Той обещал, че за потомците на Яков ще се открият небесните радости, закрити за хората след грехопадението, и че Спасителят на света ще произхожда по родство от Яков.
- В.** Колко сина имал Яков?
- О.** Дванадесет.
- В.** Какво е тяхното общо название?
- О.** Патриарси или праотци на еврейския народ.
- В.** Защо били наречени така?
- О.** Защото станали родоначалници на еврейския народ.

Мили деца,

Узнахте за чудния Яковов сън – за дивната стълба, водеща към небето. Това е стълбата на живота. Но има и друга стълба – стълбата на смъртта¹. Тя отвежда в обратна посока – към дявола, под земята².

В живота си ние вървим ту по горната, ту по долната стълба. Възкачваме се духовно към Бога или с греховете си слизаем към врага³.

Ще попитате: кога в коя посока се движим?

*Когато вършим добрини, се издигаме към Бога.
А когато сме зли, приближаваме се към дявола.*

Вече знаете колко страшен е грехът и как той ни разделя от Господа. Но знаете още, че за всеки свой грях човек може да се покае и да направи добрина. Гневливият може да прояви кротост; скъперникът — щедрост; чревоугодникът — въздържание; ленивият — трудолюбие.

По-страшна от отделния грях е греховната страст. Тя е упорство в злото. Да откраднеш е греховна постъпка, но да крадеш често — вече е греховна страст.

Греховните страсти строят долната стълба. Те правят нейните стъпала.

За стъпалата на горната стълба ли питате?

Те са различните добродетели. Добродетелта е постоянство в доброто. Да се даде милостиня на беден човек е добро дело, но да се прави това често — вече е добродетел.

Хората Бог сътворил по Свое подобие. Именно чрез добродетелите човеците се уподобяват, заприличват на Бога.

Като знаете това, мили деца, внимавайте накъде отивате — към съвършения Бог или към лукавия дявол. Помнете, че на всеки грях можем да противопоставим добро дело, а на греховната страст — добродетел. Покривайте злините с добрини, за да заприличвате все повече на съвършения наш Творец — Господ.

А сега разучете различните добродетели и противоположните им страсти и с цифри ги свържете в двойки, както е направено с гордостта и смирението:

1. Смирение — съзнаване на собственото несъвършенство и на Божието величие и съвършенство. Отнасяне на всичко добро към щедростта и милостта на Твореца. Смиреният човек дори при големи дарования не се величае и превъзнася. С другите той се държи кротко и почтително.

2. Вярa — увереност в нещо невидимо. Вярващият в Господа човек е сигурен, че Бог съществува, надява се на Божията милост и изпълнява Божиите заповеди.

... *Чревоугодие* — ненаситност в храната и пиетието; приемане на повече от онова, което е потребно, за да се живее нормално.

1. *Гордост* — чувство за собствено превъзходство, водещо до надменност и презрение към другите. Това чувство се поражда поради забравяне, че всичко добро в нас е дарено от Бога.

3. *Надежда* — увереност, че Бог ни обича, че Той се грижи за нас и всичко, което ни се случва, е за добро, защото Господ иска да спасим душите си.

... *Алчност* — ламтеж към материални ценности — пари, вещи и имоти. Стремение да се притежава даже и чуждото.

4. *Милосърдие* — състрадание към страдащите и желание да се помогне при беди.

... *Омраза* — ненавист към другите.

5. *Послушание* — пренебрегване на собствената воля и подчиняване на по-мъдри и знаещи хора.

... *Отчаяние* — безнадеждност, породена от слаба вяра в Божията милост или от пълно безверие.

6. *Сърдечна чистота* — липса на лоши мисли и желания.

... *Жестокост* — нарочно причиняване на страдание.

7. *Целомъдрие* — душевна и телесна непорочност.

... *Леност* — бездействие, празно прекарване на времето без никаква полза.

8. *Великодушие* — беззлобно отношение към другите и съпреживяване на чуждата радост като своя.

... *Лукавство* — хитрост и изобретателност в злото.

9. *Търпение* — спокойно понасяне на трудностите с вяра в Божията милост.

... *Ропот* — протест срещу трудностите.

10. *Трудолюбие* — любов към труда и плодовете му.

... *Прелюбодеяние* — нарушаване на законната любов, осветена от тайнството "брак".

св. ангел ~

пазител.

СТЪПАЛА

КЪМ

ЖИВОТА

ЛЮБОВ

НАДЕЖДА

СЪРД. ЧИСТОТА

МИЛОСЪРДИЕ

ВЕЛИКОДУШИЕ

ЦЕЛОМЪДРИЕ

ТЪРПЕНИЕ

КРОТОСТ

НЕСТЯЖАНИЕ

ЩЕДРОСТ

ВЪЗДЪЖАНИЕ

ТРУДОЛЮБИЕ

ПОСЛУШАНИЕ

СМИРЕНИЕ

ВЯРА

ИЗБЕРЕТЕ!

СТЪПАЛА КЪМ
СМЪРТТА

адска бездна

безверие

гордост

своеволие

леност

чревоугодие

алчност

сребролюбие

гневливост

ропот

прелюбодееяние

завист

жестокост

лукавство

отчаяние

омраза

11. Щедрост — даряване на пари или вещи, без да се прави сметка за даденото.

... **Своеволие** — упорство в собствената воля и желания.

12. Любов — обич към другите. Озарените от любов сърца обичат най-вече хората, защото са създадени по Божий образ и подобие, но те обичат и животните и растенията — всички Божии творения.

... **Безверие** — отричане на Бога — на това, че Той съществува и се грижи за нас; престъпване на Божиите заповеди.

13. Кротост — беззлобно и мирно поведение.

... **Гневливост** — вътрешна раздразнителност и външна избухливост.

14. Воздържание — приемане на толкова храна, колкото е нужно, за да се живее. Предпазване от пресита и излишък.

... **Завист** — измъчване от благополучието на другите. Желание да се притежават техните блага, а ако това не е възможно — поне другите да ги нямат.

15. Нестяжание — отказ от материални ценности заради духовното израстване. В името на духовното човек се отказва от вещите, за да не е обвързан от грижи за тях.

... **Средролюбие** — страст към парите заради самите тях.

1. **Стълба на живота и стълба на смъртта** — под "живот" и "смърт" се разбира участието на душата след телесната смърт. Душите на праведните ще придобият вечен живот в Бога, а душите на грешните ще са вечно осъдени с дявола. Тяхното мъчително състояние се нарича "вечна смърт".

2. **Към дявола под земята** — изразите "на небето при Бога" или "под земята при дявола" не бива да се разбират буквално. Когато казваме например, че през есента листата стават златни, не означава, че те са направени от злато. Така е и тук. Нито Господ, нито дяволът имат определено място във видимия свят. Но тъй като небето е сътворено от най-фино, прозрачно вещество, а земята от най-плътно и грубо, хората сравняват Божествения свят с небето и светлината, а дяволския — с мрачните подземни дълбини.

3. **Врагът** — дяволът. Така се нарича, защото постоянно враждува с доброто в човека и иска да го погуби.

И РЕЧЕ ЙОСИФ НА БРАТЯТА СИ: "АЗ СЪМ ЙОСИФ,
ВАШИЯТ БРАТ, КОГОТО Вие ПРОДАДОХТЕ
В ЕГИПЕТ."

(БИТ. 45:4)